

SVENSKA
RUN-URKUNDER,

UTGIFNA

AF

RICHARD DYBECK.

Första Samlingen.

STOCKHOLM,
TRYCKTE HOS JOH. BECKMAN, 1855.

Södermanland. Rönö härad, Lid socken, lilla Lundby.

I den dald,** som sades sträcka sig mellan sjöarne Glåkern och Kappstasjön, är helt nära förstnämnde sjö och på lilla Lundby egor en aflång medelmåttig höjd, Älkistbacken, med sträckning från norr till söder, öfver hvilken vägen från Lid kyrka till Råby socken löper. Höjdens norra ända består af en klippa, och från denna sänker sig förhöjningen mer och mer till södra ändan. Klippans norra vägg, som ligger mot dalrännilen, är kal, men ofvanpå höjer sig en utmärkt vacker ätthög med derå rest bautasten. Högen eger mer än 150 alnars omkrets, samt nära 30 fots sluttningshöjd. Bautastenen, af hård mosslopen gråsten, är nära två alnar hög. Söderut från högen är höjden jordig, samt betäckt af större och mindre grafknllar och stenkretsar, de förre nästan alle med fotkedjor och en med sådan dubbel.*** Ner mot höjdens södra ände der åkerjord vidtager, märkes en af plogen till hälften afskuren skeppssättning, och vid mitt besök å stället sistlidet år sågs vid skeppets behållna östra spets en betydlig grop, full af småsten, ris och orenlighet, hvarur uppstack tre tum af en sten, som troddes vara »skrifven.» Jag lät rensa hålet och fann midti en stor liggande Runsten, hvilken icke utan möda fördes ur gropen, som derpå hårdt fylldes, hvarefter Runstenen åter fick intaga sin gamla plats i upprät ställning.

Han är af fast gråsten och, med undantag af inskriftsidan, nog ojämn. Inskriften, mycket angripen af jordsyra och säkert aldrig djupt ristad, har varit särdeles svår att reda och de två sista orden äro och blifva törhända oläslige.

* Å en höjd i närliggande Åusta gårde äro mer än tjugu grafhöggar, alla väl behållna.

** Å en karta (i Landtm.-kontoret) från 1600-talet är ännu dalden utmärkt såsom en vattenled, men öfversvämmas nu bara höst och vår delvis.

*** Vid af mig anställd gräfning i tu sådane mindre kullar utan fotkedjor, hvardera af 15 alnars omkrets och obetydlig höjd, fanns i den ena, jämte kol, aska och ben, en större, enkel Urna af bränd lera, samt deri, bland finare aska och stycken af hufvudskallen, ett tve-eggadt spjut af järn med hål för skaft, tio tum långt, och en vacker stridsyxa, äfven af järn och försedd med fyrkantigt skaft-hål. I den andra kullen hittades, utom vanliga graflemningar och en något söndrig Urna, flera vackra perlor af agat och kristal, samt andra med mosaikprydnader. Kullarne återställdes i sitt förra skick.

Inskriften:

HBINTI : *HTPTT : PTI : RTHBN : HTT : PTHI : IPTI :
HTRT : BRBNR : HT : PNR : THTR TPT : YP :
RTR T HIRPTTTI : NPT : HTT (:) NT..T (.)

Det är: SBIUTI HALFTAN ÞAIR RAISPU STAIN ÞANSI IFTIR SKARÞA
BRUPUR SIN FUR AUSTR HIÞAN MIÞ RUARIO SIRKLANTI LIKR SUNR UIN..R

Efter HTT, hvori bara kännestrecket i T är något matt, följer
likligen skiljetecknet ;, men hvilket ock har utseende af |. Näst fram-
för inskriftens sista T, som är nog tydligt, äro två nästan utplånade
stafvar, hvilka tyckas kunna tagas för |T eller T|, om de icke tillsam-
mans bildat ett T.